Bazar hebdomadar

Un almanah al sporturilor

„S-a editat sau nu, la noi, pînă acum, vreun almanah al sporturilor?" mă întreba, în urmă cu cîteva zile, un prieten.

Am căutat cu înfrigurare în amintiri, dar răspunsurile mele s-au dovedit și gîngave și ezitante. O retrospectivă — imprecisă și vagă — mă face să cred că aș fi răsfoit odinioară, în adolescență, un asemenea almanah în care, dacă nu mă înșel, am întîlnit, pentru prima dată, fragmente din cartea dedicată fotbalului de Virgil Economu. Precizez — dacă nu mă înșel.

În rest, cel puțin în memoria mea, privitor la această problemă — vorba lui Bacovia — „un gol istoric se întinde"...

Este o inutilitate să pledezi pentru necesitatea alcătuirii unui almanah al sporturilor. Prezența lui se impune — nemijlocit și sistematic — la finele fiecărui an, între numeroasele almanahuri de toate felurile care invadează vitrinele și standurile de cărți. Un asemenea almanah nu ar boli — precum cărțile unor confrați — în colțurile de penumbră ale librăriilor sau, la loc dosit, în rafturile de biblioteci unde numai praful, și nu degetele înfrigurate ale cititorilor, pipăie orb. Știu sigur că un asemenea almanah va avea „spațiul său locativ", bine precizat, pe noptierele a milioane de cititori. Este un destin de carte pe care, dacă nu sîntem ipocriți, îl vom invidia amical și deschis. Pot să-mi imaginez de pe acum, fără mari eforturi, voluptatea cu care se vor întinde mîinile — sub lumina familială a veiozelor — spre acest almanah mult așteptat ce, pentru tineri, va fi o sursă tonifiantă de ambiții nobile. Pentru că acest almanah, evident, va fi o oglindă încăpătoare și fidelă a rezultatelor remarcabile din sportul nostru și cel de peste hotare. Pentru că la imaginea de acum a sportului, tinerii noștri vor avea și ei ceva de adăugat — spre a da o strălucire mai completă pașnicelor bătălii din arene și stadioane, urmărite, azi, cu neobișnuit interes pe toate meridianele lumii. Un asemenea almanah — inevitabil — va fi o binefăcătoare grădină a nostalgiilor. Rememorarea vieții și reușitelor, și au fost destule, ale sportivilor de odinioară, români sau străini, ale idolilor mai vechi și mai noi — ne vor dărui cutremurări secrete, vor pune în mișcare imagini îndrăgite cîndva și socotite, acum, înșelător, definitiv uitate.

Un almanah al sporturilor, bine făcut, va putea avea toate atributele unui poem cuceritor. De ce, îmi spun, să avem numai istorii ale filozofiei, ale literaturii, ale științelor și să nu dispunem, în fiecare an reîmprospătată sub forma unui almanah dorit de toți, de o „istorie" a izbînzilor sportive? Sînt oameni care, ani de zile, s-au străduit să adauge, la un rezultat socotit uluitor, un centimentru înainte sau în sus, sau să scadă cu cîteva secunde viteza cu care bietele picioare omenești pot străbate o sută, sau patru, sau mai multe sute de metri! Ani de zile energia lor, inteligența lor au fost orientate în această direcție — dînd soluții care încep la concretul imediat și urcă pînă la eșafodaje teoretice mai complicate decît cele ale lui Platon sau Kant. Este drept, așadar, să dăm cinstea cuvenită acestor eforturi — chiar dacă ele se leagă nemijlocit de efemer, chiar dacă strălucirea lor poate păli la fiecare dintre numeroasele concursuri sportive ce se organizează, acum, atît de frecvent în lumea întreagă.

Existența unui almanah al sporturilor, permanent prezent între noianul de cărți preferate, va avea darul să ne aducă aminte, mereu, de tinerețea stadioanelor și arenelor, de noblețea întrecerilor sportive. Calitatea fundamentală a unui asemenea almanah va fi, neîndoios, prospețimea. O prospețime zilnic necesară în existența fiecăruia dintre noi și, nu mai puțin obligatorie, în chiar mișcarea noastră sportivă.

AL. CĂPRARIU

ÎN ÎNTREAGA ȚARĂ, ENTUZIASTĂ PARTICIPARE LA VOT

● **PLOIEȘTI**, orașul aurului negru, și-a pus straiele de sărbătoare. Prin mulțimea entuziastă care se îndrepta spre centrele de votare, puteau fi întîlniți numeroși sportivi binecunoscuți: maestrul emerit al sportului Gh. Pahonțu, fotbaliștii petroliști Mihai Ionescu și ing. Mircea Dridea. Alături de ei pentru prima oară votau Marian Apostol, campionul național de juniori la lupte libere, luptătorul N. Mihai și fotbalistul D. Pintilie.

A. VLĂSCEANU — coresp.

● **BAIA MARE**. Sportivii capitalei Maramureșului s-au prezentat încă din zori în fața urnelor. Sportivii asociației Exploatări miniere Săsar au venit îmbrăcați în tradiționalul costum de minier, cu lămpile aprinse și căștile pe cap. Printre ei au putut fi văzuți, maestrul sportului Ferdinand Moscovici, Pavel Pop, Alexandru Ianoș, Virgil Rău, Florin Borz și Vasile Sokaci. Juniorii fotbaliști de la „Minerul", Lucian Onaca și Gh. Ziller, voleibaliștii Cornel Bologa și Adrian Artuzov au votat pentru prima oară.

V. SĂSĂRAN — coresp.

● **PITEȘTI**. Încă din primele ore ale dimineții, sportivii clubului municipal Pitești au ținut să se prezinte în fața urnelor. Caracteristica masivului lot de sportivi era tinerețea. Explicația este simplă: majoritatea își exercitau pentru întîia oară dreptul de vot. La circumscripția nr. 17, primul care a introdus în urnă buletinele de vot a fost I. Gibu, campion republican de juniori la lupte. Alături de el se aflau atleții Gh. Voicu, I. State, Gh. Ionescu, boxerii I. Soare și N. Pandele.

I. FEȚEANU — coresp. principal

● **FOCȘANI**. Alături de ceilalți cetățeni ai municipiului Focșani membrii echipei de fotbal „Unirea" au ținut să se prezinte cu toții în fața urnelor.

Și la Focșani, ca de altfel pretutindeni, în orașele țării, foarte mulți sportivi au votat pentru prima oară. Printre aceștia s-au numărat boxerii Constantin Nica, Constantin Chiper și atleta Ioana Popa.

AURELIAN AXENTE — coresp.

Destine fericite

...Cartierul Drumul Taberei din Capitală. Peste 50 000 de oameni locuiesc în acest „mic București" — cum îl numesc, cu mîndrie, noii săi locatari. Și printre acești 50 000 de bucureșteni foarte mulți sportivi, pe care nu o dată i-am văzut evoluînd pe stadioane și în sălile de sport.

...Secția de votare nr. 43. Într-una din primele ore ale dimineții, în fața urnelor de vot, am avut prilejul să întîlnim doi oameni care s-au bucurat din plin de condițiile create de statul nostru tineretului de a face sport: Paul Ciobănel și Petre Zaharia. Cum locuiesc în același bloc, iar sportul le-a fost prieten amîndurora, au venit împreună la centrul de votare. Ambii sînt internaționali, maeștri ai sportului și ingineri. Momentul votului îi face să-și amintească de drumul parcurs în viață, de ceea ce au realizat. Bilanțul îi emoționează deopotrivă.

„Prin votul dat azi candidaților Frontului Unității Socialiste, — ne spune Paul Ciobănel — îmi exprim atașamentul la politica partidului și statului, recunoștința pentru tot ce face ca tineretul să găsească împlinirea gîndurilor și năzuințelor sale. Din cei trei copii rămași fără tată mai înainte de a apuca să pună mîna pe abecedar, doi au ajuns ingineri. Am avut posibilitatea să urmez liceul și apoi să mă înscriu la facultate. În 1962 am obținut diploma de inginer, absolvind Institutul Politehnic din București. În toată perioada studiilor am avut bursă, neducînd grija zilei de mîine. Paralel cu învățătura, am practicat și sportul, pe care l-am îndrăgit din copilărie. Din 1957 fac parte din echipa de rugby a clubului Steaua, cu care de trei ori am cîștigat titlul de campion al țării. De aproape 8 ani sînt component al reprezentativei naționale. Am cunoscut multe satisfacții. Mă număr printre sportivii care au înfruntat de 8 ori puternica echipă a Franței, în fața căreia am obținut două victorii și două rezultate de egalitate, acestea din urmă în deplasare. Mi-am întemeiat un cămin și am o fetiță de care mă ocup cu grijă. Sînt încrezător în viitor și dornic să fiu cît mai util țării și partidului comuniștilor, din rîndurile cărora fac parte".

Petre Zaharia, fostul campion al țării, este azi inginer, șef de serviciu în Direcția medicală a Ministerului Căilor Ferate. S-a născut pe meleagurile Filiașilor, dintr-o familie modestă. A poposit pentru o vreme la Turnu Severin și apoi la Craiova, unde a urmat cursurile școlii tehnice de căi ferate. Prin 1942 s-a îndrăgostit de box. Pentru prima oară a îmbrăcat mănușile la Tr. Severin. De atunci le-a păstrat mai bine de 20 de ani. De trei ori a fost campion al țării și de alte multe ori internațional. Și el este unul dintre acei tineri care în perioada activității sportive de performanță și-au făcut și studiile superioare. „Ar fi fost păcat să nu folosesc excelentele condiții de a practica sportul drag și de a învăța — ne spune Zaharia. Pentru a învăța aveam la dispoziție cămin, masă, bursă. În sport, antrenori pricepuți ne stăteau la dispoziție pentru a ne îndruma pașii. Datorită condițiilor pe care le-am avut, ca și Paul Ciobănel, și ca mulți alți tineri, mi-am găsit împlinirea și în sport și în viața de toate zilele. Alături de diploma de inginer, stă insigna de maestru al sportului. Mi-am făcut un rost în viață, am o familie trainică și condiții din cele mai bune de a-mi crește copiii. Doresc să-i văd sănătoși și capabili să pună umărul la propășirea continuă a acestei țări de care sîntem mîndri. Partidul, al cărui membru sînt, ne este sprijinul în realizarea tuturor țelurilor noastre".

Constantin ALEXE

Sentimentul dominant

(Urmare din pag. 1)

îmbrățișat profesiunea de antrenor, care mi-a oferit multe satisfacții.

— Îndeosebi de cînd funcționați ca antrenor federal...

— A fost o coincidență fericită, aceea de a lucra cu sportivi foarte talentați care, punînd în practică sfaturile și îndrumările mele, au ajuns să-și vadă împlinite eforturile. Mă gîndesc, în primul rînd, la Ionel Drîmbă, campion olimpic, dar și la Țiu, Falb și Ardeleanu, componenți ai echipei de floretă a României, campioană mondială.

— Apropo de această frumoasă performanță: considerați că anul acesta, în Cuba, băieții noștri vor reuși să-și mențină titlul?

— Sînt totuși mai rare ocaziile cînd în scrimă un trăgător sau o echipă repetă consecutiv o performanță. Personal, sînt convins că floretiștii noștri vor face totul pentru a se... repeta.

— Și fetele?

— Aștept de la ele o afirmare mai netă, deoarece capacitatea lor, valoarea lor internațională, impun acest lucru. Vreau să cred că mai ales floretistele tinere Marina Stanca, Suzana Ardeleanu și celelalte, vor forța barierele definitivei lor consacrări.

— Anul acesta se încearcă relansarea spadei și sabiei. Credeți că va fi o acțiune reușită?

— Categoric, da. Primele semne sînt edificatoare. La capătul a 5—6 luni de contacte internaționale, și spadasinii și sabrerii români se vor afla la un stadiu corespunzător perspectivei de a ocupa un loc în primele 6 la mondiale.

— Cu alte cuvinte, sînteți optimist...

— Tinerețea și ambiția scrimerilor noștri îmi insuflă acest optimism!

★

Pe Alexandru „cel Mare" — maestrul emerit al sportului, Alexandru Penciu — l-am găsit la o șuetă cu un grup de mici admiratori din cartierul său. Ieșise din secția de votare și tocmai se îndrepta spre casă.

— Vă recrutați noi elevi?

— Nu, sînt chiar o parte dintre copiii cu care lucrez la centrul de la „Ghencea". Rugbyștii de mîine ai Stelei: Suciu, care cred că va deveni un mare fundaș...

— Mai mare ca Penciu?

— Poate chiar mai mare. Apoi Simion, ca linia a III-a, Constantin ca taloner și mulți alții.

Penciu își exprimă bucuria pentru tot ce a realizat în anii puterii populare:

— Am putut ajunge un sportiv reputat, iar acum urmez cursurile Institutul pedagogic, facultatea de educație fizică, în paralel, activînd și ca antrenor, alături de unul dintre primii mei îndrumători, Nicu Ghiondea. Îmi mărturisesc optimismul. Fiindcă am toate condițiile să obțin și în viitor satisfacții fără număr, în efortul de a asigura clubului meu, Steaua, schimbul de mîine. Și, desigur, și naționalei...

„CUPA 8 MARTIE" LA HANDBAL

În organizarea clubului Rapid, simbătă au început în Capitală jocurile turneului de handbal feminin, dotat cu „Cupa 8 Martie". În prima etapă s-au obținut rezultatele: Progresul — Pecsi Bauyasz 19—13 (10—6), Rapid — Șc. sportivă nr. 2 20—5 (13—3). Competiția a continuat ieri în sala Progresul. În primul joc, handbalistele maghiare au depășit pe elevele bucureștene cu 25—13 (14—6). În cel mai important meci al zilei Progresul a întrecut, după o partidă disputată, pe Rapid cu 11—10 (5—6).

Ultimele jocuri au loc azi, în sala Floreasca, cu începere de la ora 18.

ÎN PLUTON...

Iubesc ciclismul. Lucrul acesta nu va surprinde, desigur, pe nimeni dintre cei care știu că am fost, cu ani în urmă, campion în probe de șosea și velodrom, că am izbutit să realizez unele performanțe în arena internațională. Dar, nu-l iubesc numai fiindcă am numeroase și plăcute amintiri din anii (mulți la număr) pe care i-am dedicat sportului cu pedale. Voi rămîne pentru totdeauna unul dintre cei mai înfocați susținători, datorită potențialului său nelimitat de a dezvolta la tinerele generații calități deosebite pentru viață: curaj, spirit de orientare, dîrzenie, îndemînare.

În coloanele ziarului „Sportul", la rubrica „În pluton..." voi milita pentru ciclism. Comentariul meu nu va fi, însă, un șir de elogii aduse șoselei sau pistei, ci o abordare reală, profundă, critică în lumea sa, o încercare de a-i înlătura tarele prin propuneri izvorîte din experiență și din realitatea practică, de a-i îndrepta pașii (atît cît mă voi pricepe) pe făgașul pe care îl dorim cu toții: acela al unei intense activități de masă (avem o fabrică de biciclete), al unui sistem competițional echilibrat (care să permită evidențierea adevăratelor talente) și al unei laborioase activități de educare a generațiilor de tineri ce se dedică acestui sport.

Voi acorda o mare pondere tineretului, juniorilor. Și, pentru a-mi dovedi, chiar de la debut, fermitatea intențiilor voi începe prin a discuta o problemă a acestei activități, reieșită din recenta Conferință a comitetului F. R. Ciclism. S-a spus în cadrul lucrărilor conferinței — și nu fără temei — că este necesară înființarea unei comisii de juniori în cadrul biroului federal. De fapt, acest lucru ar fi trebuit să se facă de multă vreme. Activitatea noastră de performanță se bazează doar pe 20—30 de rutieri, dintre care — la nivelul unei mari competiții internaționale — sînt doar jumătate. Se invocă, de obicei, penuria de materiale pentru a se justifica lipsa unui pluton numeros. În parte ea este reală. Dar, aruncînd totul numai pe absența unui număr suficient de biciclete și baieuri n-am respecta adevărul. În ciclismul nostru se face și multă risipă. Chiar în conferința comitetului F. R. Ciclism s-a spus că la competiții apar numeroși juniori mici pe biciclete de import ultimul tip, echipate cu materiale la nivelul primei formații reprezentative a țării. Oare este în beneficiul ciclismului să se dea juniorului, chiar din primele luni de activitate, biciclete à la Anquetil și Merckx? Nu, evident nu! Selecția și primele lecții de rulaj pot fi făcute foarte bine pe biciclete românești. Apoi, în primii ani de activitate, pot fi utilizate bicicletele mai puțin pretențioase sau cele vechi, necorespunzătoare lotului național.

O altă carență a activității juniorilor este modul în care se face selecția și vîrsta la care sînt admiși în ciclism juniorii. La noi, tineretul începe ciclismul cam tîrziu. Ar trebui să-i selecționăm de la 11—12 ani, pentru ca într-un viitor nu prea îndepărtat să scădem vîrsta pînă la 10 ani. Este necesar acest lucru, pentru ca tînărul să învețe de la o vîrstă propice așa-zisele secrete ale ciclismului, să se obișnuiască cu rulajul, să capete deprinderi corecte. Sînt țări (de pildă, Olanda, Suedia, Franța), unde activitatea ciclistă începe la 8 ani. Viitorul ciclist are nevoie de o lungă perioadă de ucenicie. Există astăzi cicliști fruntași care au doar vagi cunoștințe de mecanică, de tehnică și tactică ciclistă. Ingrijindu-ne doar de creșterea continuă a forței și rezistenței rutierilor nu vom reuși să creștem alergători completi. Iată de ce este bine ca în primii ani, viitorii cicliști să învețe cît mai multe și cît mai bine din fiecare capitol al acestei vaste cărți care se numește sportul cu pedale.

Tînărul devine, în multe cazuri, ciclist, la cererea sa. El este supus unui examen superficial (dacă a mai mers pe bicicletă, cum arată ca înfățișare, cîți ani are ș.a.m.d.) și acceptat sau respins. Ar fi mult mai bine dacă selecția s-ar face pe baza unor concursuri repetate, în care copiii să vină cu bicicletele lor (este și acesta un indiciu că iubesc ciclismul), și în colaborare cu medicul sportiv. Ar crește, în acest fel, baza de masă a ciclismului și, implicit, aria și de selecție.

Toate acestea și încă multe altele — despre care vom mai vorbi — ar urma să formeze obiectivele comisiei de juniori a biroului federal, pentru înființarea căreia militărm, avînd convingerea că vom fi înțeleși de forul de specialitate.

Marin NICULESCU

„CUPA MĂRȚIȘORULUI" LA CROS

Complexul sportiv de la Pantelimon a găzduit sîmbătă competiția de cros dotată cu „Cupa Mărțișorului", organizată de Metalul București.

Clasamente individuale: **400 m fetițe** — 1. Adriana Ștefan (Met.), 2. Cornelia Grancea (Viit.), 3. Maria Savu (Met.), **600 m juniore II** — 1. Viorica Jitaru (Jud. Prahova), 2. Aurica Deșliu (Met), 3. Cornelia Holub (Met.); **800 m juniore I** — 1. Sofia Cîmpulungeanu (Viit.), 2. Elena Toma (Viit.), 3. Gherghina Iordache (Met.); **1000 m senioare** — 1. Calița Preoteasa, 2. Angela Dumitrescu, 3. Georgeta Mihail (toate de la Rapid). Pe echipe: 1. Metalul 13 p, 2. Viitorul 11 p, 3. Rapid 11 p.

Lider în turneul maeștrilor: Th. Ghițescu

În sala Constructorul din Capitală (str. 13 Decembrie 5) continuă concursul de verificare a lotului masculin de șah. O formă deosebită manifestă maestrul internațional Theodor Ghițescu, care pe parcursul a 5 runde n-a lăsat adversarilor decît o singură jumătate de punct. Printre învinșii liderului figurează și vechiul său rival în competiții, V. Ciocîltea. Remarcabilă și comportarea tînărului A. Urzică, clasat printre fruntași.

În clasament, după primele 5 runde, conduce Ghițescu cu 4½ p, urmat de Ciocîltea, Radovici, Segal, Urzică și Voiculescu, cu cîte 3 p, Drimer, Mititelu și Ungureanu — 2½ p.

Etapă intermediară în prima divizie

Cea de a XIX-a etapă a campionatului național masculin, cuprinzînd partidele **I.E.F.S. — Politehnica Buc., Dinamo — „U" Timișoara, Rapid — Politehnica Brașov, Politehnica Galați — I.C.H.F.** și **„U" Cluj — Steaua** este programată joi 6 martie. Meciul **Politehnica Iași — Farul Constanța** va avea loc în ziua de 5 martie.

Clasamentul la zi:

1. Din. Buc.	18	17	1	1490-1254	35
2. Steaua Buc.	18	16	2	1521-1184	34
3. Poli. Buc.	18	12	6	1253-1175	30
4. Rapid Buc.	18	11	7	1375-1325	29
5. „U" Cluj	18	8	10	1216-1221	26
6. Poli. Galați	18	8	10	1254-1277	26
7. „U" Timiș.	18	8	10	1320-1296	26
8. I.C.H.F.	18	7	11	1216-1258	25
9. Poli. Brașov	18	7	11	1188-1281	25
10. I.E.F.S.	18	7	11	1119-1188	25
11. Farul Cța.	18	5	13	1078-1222	23
12. Poli. Iași	18	2	16	1143-1492	20

Azi și mîine pe micul ecran

AZI ora 16,30 — Repriza a III-a a meciului de hochei România—R.D.G. din grupa B a C.M. (Ljubljana).

ora 22,30 — Proba de dansuri din cadrul campionatului mondial de patinaj artistic (Colorado Springs)

MÎINE ora 17.05 — Demonstrația de încheiere a campionatului mondial de patinaj artistic (Colorado Springs).

SECVENȚE HUNEDORENE

(Urmare din pag. 1)

cite doi diferite procedee tehnice, iar pugiliștii boxau cu umbra sau lucrau la saci. Într-o asemenea aglomerație a fost imposibil să putem aprecia dacă lecțiile preconizate au fost sau nu respectate. Totuși, cîteva observații se impun.

★

În pofida spațiului insuficient și a numărului mare de jucători, avem cuvinte bune despre metodele și tactul cu care a lucrat antrenorul de tenis de masă Nicolae Suciu, maistru principal la laminorul de 650 mm de la Combinatul Siderurgic. Extrem de meticulos, el explica plin de răbdare fiecare mișcare, fiecare lovitură. În seara amintită, dintre cei 47 de elevi, 39 (din care 28 de fetițe) veniseră pentru a participa la un trial, urmînd ca după aceea, cei apți să intre cu adevărat în pregătire. Așa s-a procedat și în 1968, atunci cu vreo 350 de copii. Și cum criteriile de selecție ale antrenorului N. Suciu (în strînsă colaborare și cu medicul) sînt foarte stricte dar și respectate, numărul celor aleși este destul de redus. De aceea, în cadrul secției există numai vreo 11 copii — juniori legitimați.

Așa cum arătam, antrenorul N. Suciu are o seamă de calități. Una dintre ele poate fi ilustrată și prin acea sete de a acumula noi cunoștințe, de a aduce îmbunătățiri continue procesului de instruire, de a-i fundamenta pe o bază științifică. În căutarea permanentă a noului, acest onest tehnician a dat ideea fabricării unui robot de antrenament, superior — în caz de reușită — celor cunoscute pînă în prezent, gen Stiga (Suedia). Lucrările de proiectare și construire a acestui aparat se află în curs și poate că nu e prea departe timpul cînd vom avea ocazia să anunțăm și primele experimente. Lumea tenisului de masă de la noi așteaptă cu interes rezultatele colectivului pasionaților tehnicieni hunedoreni, condus de un om inimos și îndrăgostit de sport, inginerul mecanic șef al I.C.S.H., tov. Gheorghe Valeriu, președintele secției de tenis de masă de la Constructorul și al comisiei municipale de specialitate.

★

Revenind la activitatea din sală, am reținut explicațiile amănunțite însoțite de demonstrațiile sugestive ale antrenorului de lupte Ludovic Covaci, în fața elevilor săi.

La box n-am observat nimic deosebit, în timp ce la atletism, antrenorul Gheorghe Băleanu era pur și simplu copleșit de numărul mare de sportivi (împărțiți pe grupe de probe). Într-o astfel de înghesuială este greu și de vorbit măcar despre principiul individualizării pregătirilor, a urmăririi lor, asemenea lucruri rămînînd doar simple enunțări teoretice, deziderate.

O evidențiere generală: cu toată afluența, la terminare, pe nesimțite, într-o disciplină perfectă, sala s-a golit, toate materialele fiind așezate la locul lor. Era rîndul baschetbaliștilor să beneficieze de următoarele două ore (20—22) de sală.

Sub îndrumarea antrenorului Tiberiu Dancs au început să lucreze patru sportivi cărora li s-au mai adăugat vreo trei-patru din totalul de 12. În prima parte la care am asistat, antrenorul a condus cu siguranță pregătirile. Sosirile pe etape ale jucătorilor făceau însă ca lecția să nu-și aibă unitatea cuvenită.

★

Desigur, în stenograma celor 7—8 ore de antrenament ale secțiilor de atletism, tenis, volei, lupte, tenis de masă, box și baschet, ar fi necesară — poate — o concluzie.

Din discuțiile purtate cu unii sportivi, antrenori, cu tov. C. Ghenea și prof. R. Gruiță, președintele și vicepreședintele C.M.E.F.S. ca și cu cei doi vicepreședinți ai C.J.E.F.S. Hunedoara, profesorii M. Miron (jocuri) și C. Magdescu (sporturi individuale) a rezultat că, asemenea opiniei noastre, și ei erau de acord că sala este suprasolicitată la anumite ore, iar în altele, spațiul este excedentar.

Fără îndoială, caracteristica fiecărui sport cere anumite dimensiuni. De pildă, nu poți să joci tenis sau volei pe o suprafață mai restrînsă, așa cum ar mai fi posibil din cînd în cînd la tenis de masă, lupte, box sau baschet, mai ales dacă e vorba de un număr mic de sportivi. Pentru ca sala să nu ajungă uneori un fel de Turn Babel, ar trebui — după părerea noastră — operate unele modificări în planificarea antrenamentelor secțiilor. Trebuie să se stabilească o anumită prioritate, principială și în funcție de specificul local. În condițiile date, a pune semnul egalității în dezvoltarea tuturor sporturilor constituie o greșeală. Așa ceva nu se poate. Sau mai bine zis, se poate dar nu ajută mare lucru. Dimpotrivă.

BILANȚ 1968

CAMPIONI REPUBLICANI

TENIS, JUNIORI: Dumitru Hărădău (Constructorul Hunedoara); **ALPINISM:** Aurel Rințișan (Metalul Hunedoara), Emerio Betlegh (Metalul Hunedoara).

ECHIPE DIVIZIONARE

BASCHET: Constructorul Hunedoara — băieți — div. B; **VOLEI:** Metalul Hunedoara — băieți — B, Grupul școlar Hunedoara — băieți — div. școlară; **TENIS:** Constructorul Hunedoara; **ATLETISM:** sel. jud. Hunedoara.

Selecționați în loturile republicane de seniori: **Aurel Rințișan, Emerio Betlegh — alpinism, Dorin Ilea (Constructorul Hunedoara) — baschet, Dumitru Hărădău, Elena Takacs (Constructorul Hunedoara) — tenis.**

DIN COLȚUL RINGULUI

Am stat de sute de ori în colțul ringului. Am ascultat și am dat sfaturi. Și cîtă nevoie ai — deseori — de aceste sfaturi! Cîtă nevoie ai de acest colț al ringului cînd — înainte sau după bătaia gongului — vrei să găsești cît mai repede, dar și cît mai eficace, căi și mijloace de acțiune. Căci nu poți să-ți formezi păreri fără a cunoaște. Iar cunoașterea constituie una dintre pornirile firești ale omului — baza dezvoltării și perfecționării lui.

În box — acest sport al bărbăției, curajului și acțiunii îndrăznețe — colțul ringului constituie prietenul cel mai apropiat. În el găsești sfatul călăuzitor — răgazul scurt dar atît de necesar — ca să cîntărești, să analizezi rapid tainele luptei sportive.

Mă voi așeza din nou în colțul ringului.

De data aceasta, va fi un ring larg, cuprinzător. Și voi cîntări, voi căuta să pătrund problemele boxului, să le analizez pentru voi — dragi cititori, care iubiți ca și mine boxul și vreți să știți, să aflați, să cunoașteți. Vom privi și vom analiza împreună. Ne vom bucura împreună de găsirea unor căi mai bune, sau vom avea nebănuite satisfacții că ne-am alăturat din toată inima unor acțiuni frumoase, capabile să ridice tot mai mult activitatea pe care o îndrăgim atît.

Voi căuta să vă conduc cu fermitate pe căile întortocheate ale activității și pregătirii în box, ale desfășurării luptei din ring, ale formării prin box a unor tineri capabili să ne reprezinte dorințele și capacitățile.

Va fi destul de dificil! E o sarcină deosebit de grea. Activitatea sportivă, și în special cea din box, are nenumărate fațete, subtilități, amănunte esențiale, pe care trebuie să le iei în seamă totdeauna. Fără cunoașterea și estimarea lor strictă, nu se pot lua hotărîri eficiente. De aceea, trebuie mereu să cunoști, să știi, să analizezi.

Vom încerca împreună. Le vom lua pe rînd, cu migală, și ne vom trezi interesul permanent pentru mereu alte noi lucruri.

Îndeosebi acum! Acum cînd după foarte puțin timp — nu mai mult de trei luni — se va desfășura acasă la noi cel mai important eveniment pugilistic continental: campionatele europene de box. Vrem să vină o primăvară nouă a boxului românesc. Reușita trebuie să reaprindă, să consfințească și să întețească intens tradițiile, popularitatea și performanțele boxului nostru.

Dar o sărbătoare nu trebuie numai așteptată. Ea trebuie și pregătită. De aceea nu ne mirăm eforturile pe care le depun F.R. Box și organele noastre de conducere sportivă. Nu poate să surprindă pe nimeni activitatea vie, febrilă, ce domnește în rîndurile sportivilor și antrenorilor fruntași. Numai că-i bine ca în virtejul acestor eforturi și acțiuni — priceperea și luciditatea, experiența și mai ales cunoștințele să primeze. Orice acțiune trebuie cîntărită și analizată bine. Hotărîrile și mai ales acțiunile pripite trebuie excluse.

Poate pentru aceasta privim cu oarecare îndoială faptul că sportivii noștri fruntași — cei care ne-au reprezentat meritoriu la Jocurile Olimpice, au fost eam prea devreme incluși în activitatea competițională intensă. Știut este că — după o mare competiție — sportivul are o „cădere" nervoasă destul de îndelungată. El trebuie refăcut cu mijloace adecvate, un timp mai îndelungat, după care abia va fi inclus în activitatea intensă, cu o revenire rapidă. S-ar părea că această perioadă de refacere, la unii dintre sportivii noștri fruntași, ar fi trebuit să fie mai mare. Rămîne să se mai reflecteze asupra acestui lucru și să se ia măsurile cele mai eficiente. Sîntem siguri că prețuirea antrenorilor noștri fruntași își va spune cuvîntul.

Precum, un semn de neliniște ridică incertitudinea în care sîntem ținuți cu privire la locul exact de desfășurare a campionatelor europene!

Stînd în colțul ringului mă gîndesc să fim împreună, reflectînd, analizînd, căutînd să cunoaștem și să pătrundem tainele ringului. Da — iubiți cititori — vom sta împreună!

prof. Eustațiu MARGARIT
maestru al sportului